

Ki Tavo, Torah, September 2, 2023

Deuteronomy 26:1-27:10

(1) When you enter the land that your God יהוה is giving you as a heritage, and you possess it and settle in it, (2) you shall take some of every first fruit of the soil, which you harvest from the land that your God יהוה is giving you, put it in a basket and go to the place where your God יהוה will choose to establish the divine name. (3) You shall go to the priest in charge at that time and say to him, “I acknowledge this day before your God יהוה that I have entered the land that יהוה swore to our fathers to assign us.” (4) The priest shall take the basket from your hand and set it down in front of the altar of your God (5) יהוה. You shall then recite as follows before your God יהוה: “My father was a fugitive

דברים כ"ו:א'-כ"ז:י"י

(א) וְהָיָה כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
וַיְרַשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבְּתָּ בָּהּ: (ב) וְלָקַחְתָּ
מִרְאשֵׁיטָהּ | כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ
אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: (ג) וּבֵאתָ
אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִנוּ לָתֵת לָנוּ: (ד)
וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ
לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (ה)
וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲרָמִי אֲבָד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם
וַיִּגַּר שָׁם בְּמֵתִי מֵעֶט וַיְהִי-שֵׁם לְגוֹי

Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation. (6) The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us. (7) We cried to יהוה, the God of our ancestors, and יהוה heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression. (8) יהוה freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents, (9) bringing us to this place and giving us this land, a land flowing with milk and honey. (10) Wherefore I now bring the first fruits of the soil which You, יהוה, have given me.” You shall leave it before your God יהוה and bow low before your God (11) יהוה. And you shall enjoy, together with the [family of the] Levite and the stranger in your midst, all the bounty that your God יהוה has

גָּדוֹל עֲצוּם וְרַב: (ו) וַיֵּרְעוּ אֹתָנוּ
הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה
קָשָׁה: (ז) וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְתֵּינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ
וַיֵּרָא אֶת־עֲנָנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ
וְאֶת־לַחֲצָנוּ: (ח) וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה
וּבְמַרְאֵ גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתָּיִם: (ט)
וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבָשׁ: (י) וַעֲתָה הִנֵּה הֵבֵאתִי
אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחֹתוּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: (יא) וְשָׂמַחַת בְּכָל־הַטּוֹב
אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ
אֶתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:
{ס} (יב) כִּי תִכְלֶה לְעֹשֶׂר
אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׂנָה
הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה
לְלוֹוֵי לַגֵּר לִיתְמוֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה וְאָכְלוּ

bestowed upon you and your household. (12) When you have set aside in full the tenth part of your yield—in the third year, the year of the tithe—and have given it to the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow, that they may eat their fill in your settlements, (13) you shall declare before your God יהוה: “I have cleared out the consecrated portion from the house; and I have given it to the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow, just as You commanded me; I have neither transgressed nor neglected any of Your commandments: (14) I have not eaten of it while in mourning, I have not cleared out any of it while I was impure, and I have not deposited any of it with the dead. I have obeyed my God יהוה; I have done just as You commanded me. (15) Look down from Your holy abode, from heaven, and bless Your

בְּשַׁעֲרֶיךָ וְשָׁבְעוּ: (יג) וְאָמַרְתָּ לְפָנָי
יהוה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ
מִן־הַבַּיִת וְגַם נִתְּתִיו לְלוֹלֵךְ וְלֹגֵר
לִיתָמוֹם וְלֹא־לְמָנָה כְּכֹל־מִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ
וְלֹא שָׁכַחְתִּי: (יד) לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֲנִי
מִמְּנוֹ וְלֹא־בְעֵרְתִי מִמְּנוֹ בְּטָמֵא
וְלֹא־נִתְּתִי מִמְּנוֹ לְמַת שָׁמַעְתִּי
בְּקוֹל יְהוה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: (טו) הַשְׁקִיפָה מִמַּעֲוֹן
קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִתְּתָה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ
אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: {ס} (טז)
הַיּוֹם הַזֶּה יְהוה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶיךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה
וְאֵת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָ וְעַשִׂיתָ
אוֹתָם בְּכֹל־לְבָבְךָ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ: (יז)
אֶת־יְהוה הָאֱלֹהִים הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ
לְאֱלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשָׁמֵר
חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֵעַ

people Israel and the soil You have given us, a land flowing with milk and honey, as You swore to our fathers.” (16) Your God יהוה commands you this day to observe these laws and rules; observe them faithfully with all your heart and soul. (17) You have affirmed this day that יהוה is your God, in whose ways you will walk, whose laws and commandments and rules you will observe, and whom you will obey. (18) And יהוה has affirmed this day that you are, as promised, God’s treasured people who shall observe all the divine commandments, (19) and that [God] will set you, in fame and renown and glory, high above all the nations that [God] has made; and that you shall be, as promised, a holy people to your God (1) Moses and the elders of Israel charged the people, saying: Observe all the Instruction that I enjoin upon you this day. (2) As soon as you have crossed the Jordan

בְּקִלּוֹ: (יח) וַיְהוּהָ הָאֲמִירָה הַיּוֹם
 לְהִיּוֹת לּוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר-לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל-מִצְוֹתָיו: (יט)
 וּלְתַתֶּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 עָשָׂה לְתַהֲלָה וְלִשְׁמֹר וּלְתַפְאֶרֶת
 וְלִהְיֹתָ עִם-קִדְשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: {פ} {א} וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הָעָם לֵאמֹר
 שְׁמֹר אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: (ב) וְהָיָה בַיּוֹם
 אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וַהֲקַמְתָּ
 לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשִׁדַּת אֹתָם
 בְּשִׂיד: (ג) וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן
 אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 בְּעֵבְרָה לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ |
 נָתַן לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתָּיךָ
 לָךְ: (ד) וְהָיָה בְּעֵבְרֵיכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן
 תִּקְיְמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

into the land that your God יהוה is giving you, you shall set up large stones. Coat them with plaster (3) and inscribe upon them all the words of this Teaching. When you cross over to enter the land that your God יהוה is giving you, a land flowing with milk and honey, as יהוה, the God of your ancestors, promised you— (4) upon crossing the Jordan, you shall set up these stones, about which I charge you this day, on Mount Ebal, and coat them with plaster. (5) There, too, you shall build an altar to your God יהוה, an altar of stones. Do not wield an iron tool over them; (6) you must build the altar of your God יהוה of unhewn stones. You shall offer on it burnt offerings to your God (7) , יהוה, and you shall sacrifice there offerings of well-being and eat them, rejoicing before your God (8) . יהוה. And on those stones you shall inscribe every word of this Teaching most distinctly. (9)

אֲנֹכִי מְצִוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר
עֵיבָל וְשָׂדֶת אֹתָם בְּשִׂיד: (ה)
וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא־תִגִּיף עֲלֵיהֶם
בְּרֹזֶל: (ו) אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה
אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִעַלִּיתָ
עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: (ז)
וּזְבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם
וְשִׂמַּחְתָּ לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (ח)
וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֶרֶץ הַיַּטָּב: {ס} (ט)
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֵל
כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּת | וּשְׁמַע
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהַיִיתָ לְעַם
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: (י) וְשִׂמַּעְתָּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו
וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם:
{ס}

Moses and the levitical priests spoke to all Israel, saying: Silence! Hear, O Israel! Today you have become the people of your God (10) : יהוה
Heed your God יהוה and observe the divine commandments and laws, which I enjoin upon you this day.